

volt a felszárítója. Olyan szép és hangulatos volt az élete, mint nyár időben egy tiszparti reggel...

*

Szombaton éjszaka Deési Béla, a Szegedi Takaré- és Hitel-Részvénytársaság vezérigazgatója a budapesti Liget-szombatúriumban hatvannégy éves korában elhunyt. Deési Béla negyedszázadon át fejtett ki értékes közgazdasági tevékenységet a pénzintézet élén. Temetése kedden délután lesz Budapesten. Barátai és tisztelői közül többen fölutaznak a fővárosba, hogy résztvegyenek a végtisztességen.

Szegedi háboru félkiló cukorért.

(Saját tudósítónktól.) Néhány nap óta a Tóth Péter-féle fűszeráru nagykereskedés előtt százával tolonganak az asszonyok. Valóságos ostromállapot van a Széchenyi-tér déli részén, a Kiss- és Csekonics-utcák sarkán levő üzlet előtt. A csoportosulás oka abban rejlik, hogy a kereskedésben *cukor kapható* és ez a manapság ritka és becses alkalom hozza össze a város legkülönbözőbb részeiből a vásárolni szándékozók tömegét. Aki győzi kivárni, míg reá kerül a sor, akinek van ideje naphosszat kiünni ácsorogni, akinek akad egy-két rendbeli felesleges ruhája, amit a legrosszabb esetben letépnék róla és rendelkezik ezenkívül néhány felesleges oldalbordával is, az iparkodása jutalmául megkapja a maga félkiló cukrát.

Ez után a hadikronika után rátérhetünk az „esetre.” A vásárolni szándékozók természetesen nem ép a legnagyobb türelmet tanúsítják annak kivárásában, amíg sorra jutnak. Néhánynak bizony sietős a dolga, mások meg elfáradtak és igyekeznek tolazkodni amennyire csak tőlük telik. Szombaton már egy hatalmas kirakat-ablak esett áldozatul a nehézkes „tömegélelmezésnek”, nem is szólva arról, hogy többen rosszul lettek a tolongók közül. Hétfőn délből azonban ennél komolyabb, sajnálatos eset történt. A közönséget eleinte az üzletajtón át egyenként engedték a boltba és ott adták át az előre becsomagolt félkiló cukrot. Mivel nagyon sokan voltak és a kiszolgálás lassan haladt, az utcán álló asszonyok megunták a várakozást, zajongani kezdtek, sőt a kapu üvegtábláját is bezúzták. Román József kiszolgáló segéd erre közölte az asszonyokkal, hogy a kik cukrot akarnak kapni, menjenek a kapu alá. Az asszonyok mindjárt a kapuhoz özönlöttek, néhányan be is mentek a kapun, ahol ekkor már Román a *rollóhúzóval* várta őket és az előlhaladó Schreiber Jenőné fejbevágta a rúddal, aztán bemenekült az üzletbe. Több asszony ezután az incidens után a rendőrségre szaladt, ahonnan az ügyeletes tisztviselő azonnal kiment a helyszínére és jegyzőkönyvet vett fel az esetről.

Más verzió szerint Román az üzletajtóból kiküldte, hogy mindenki, aki cukrot akar, az menjen a kapu alá. Amíg az asszonyok a kapuhoz mentek, az alatt az üzlet rollóit lehúzták és bezárták. Később kinyílt a kapu és amikor az asszonyok betódultak a kapu alá, hirtelen előugrott egy segéd és a *rollóhúzóval ütlegelni kezdte, akit csak ért.* Több asszonynak kijutott a barátságos fogadtatásból, a legsúlyosabb ütést azonban Schreiber Jenőné kapta, akit a fején ért Román csapása. Az asszonyok a nem várt támadásra *sikítva szaladtak ki az utcára* és mikor a kapu utánuk bezárult, akkor néhányan dühükben bevették a kapu üvegtábláit.

Az asszonyok közül többen a rendőrségre siettek és panaszt tettek bántalmazásukért. Az ügyeletes rendőrtisztviselő velük együtt ment ki a helyszínére és kihallgatta Románt, valamint az eset tanuit. Az eljárás megindult.

HIREK

0000

Ő azt hitte,

erős és erős is lesz. Azt hitte, nem fog sirni és sötét gondolatok sem fogják kinozni. Végigszerette akkor a multját, kettőjük multját egészen és úgy gondolta, sokkal több stílus, finomság, sokkal több szépség van benne eddig, mint ami még ezután következék, ami még ezután fog jönni. Sok számadást tartott, amíg határozott, sokszor kimondta a régi gyöngédséggel, vágyakozással, remegéssel, becézve a nevét, de végül is megtette.

Sokszor úgy érezte, hős volt és bámulva nézte meg magát. Nem hitte, hogy ugyanaz az ember, aki ezt megtudta tenni, máskor esőndes, szerény és álmódóva el-elmerengő. Ő, a költő azt hitte akkor, ennek az embernek ennek a hősnek nem fáj, nem is fájhat semmi tulságosan nagyon. Reggelenként azonban mégis remegve várta a választ és néha meg-ingott a hite erejében. Néha, amikor az őszi nap aranyosabb fénnel fényelt át a szegedi korzó kopaszodó platánjain és különös, szinte fájó tavaszi hangulat borzongott, berzenkedett a síma aszfalt fölött azoknak a szívébe, akikre a rideg legénylakások sorakoztak valahol a második emeleten.

Napközben gyakran eszébe jutott, többször azon kapta magát, hogy újból a nevét ismétli, lélek nélkül és egy picikét mégis sajgó szívvél. Ilyenkor dühösködött magára és szinte lázasan temetkezett munkájába. Majd sétára indult és tétova lépésekkel tartott a korzó felé. A fák alatt szendén sajgó fájdalom reszkettette meg, valami ijesztő ürességet érzett. Mintha hirtelen minden romba-dőlt volna körülötte. Szinte futva indult a Tiszaparra, de itt sem volt jó. Ujszegeden már nyilaló fájások hasogatták, az állomáson pedig fakó arccal támo lygott az ünneplőruhasokaság között. Az asszonyt látta, szelid beteg kis asszonyát és hiába mondta türelmetlen lábdobbanással untalan, hogy: — Nem akarom.

Kormos mozdony gördült az állomásra, a portás harsány hangon kiáltozta az állomás neveit. Mellette megmozdult egy pár, az ajtó felé törekedtek. Ott megálltak, megcsókolták egymást és a férfi fátyolos szemekkel bámult ki az ajtón, a tülekedő sokaság közé...

És nem törődve a kíváncsi, tola kodó, gunyos pillantások áradatával, csak sirt, sirt, keservesen, mint egyszer, gyermekkorában, amikor egy szelid öreg asszonyt kísért a temetőbe.

(—p—)

— **Időjárás.** Hazánkban az idő változékonny, enyhe volt. Eső az ország nyugati felében és északkeleti részében esett. A hőmérséklet bár süllyedt, általában magasabb maradt a normálnál. A maximum 22 C fok volt Zombolyán, a minimum 3 C fok volt Tátrafüreden.

IDŐJÓSLÁS: Lényegtelen hőváltozás, elvélve eső várható.

SÜRGÖNYJÓSLÁS: Enyhe, elvélve csapadék.

— **Frigyes főherceg kitüntetése.** Öfelsége megengedte, hogy Frigyes főherceg tábor-

nagy a neki adományozott ottomán vörös felhold aranyérmet elfogadja és viselje.

— **Wekerle Sándor Bécsben.** Bécsből jelentik: Wekerle Sándor volt miniszterelnök vasárnap Bécsbe érkezett.

— **Kitüntetések.** Malártsik Árpád 5 ik honvédegyalogezredbeli tartalékos főhadnagynak az ellenséggel szemben tanúsított kitünő szolgálataiért a legfelső dicsőítő elismerés újlag tudtul adatott. — **Klenóczyk Jenő,** a 86. gyalogezred szakaszvezetője, szegedi botuszedő, az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért a bronz vitézségi érmet kapta.

— **Tengerit rekvirálnak.** A belügyminisztérium hétfőn délelőtt táviratilag tudatta dr. Somogyi Szilveszter polgármesterrel, hogy Szeged város területén *tíz vagon tengeri rekvirálását rendeli el.* A polgármester érintkezésbe lépett a belügyminisztériummal és közölte, hogy ezt a mennyiséget *Szegeden lehetetlen összehozni,* azonban a belügyminiszter fenntartotta a rendeletet s hangsúlyozta, hogy szükség esetén *katonai karhatalmat rendel ki* a tíz vagon tengeri megszerzésére.

— **Vasárnap Szegeden országos vásár volt.** Minden országos vásárnak megvan a maga specialitása, hát a szegedinek is volt. Egyik vásáron a patkós csizma, a másikon a mézeskalács-szív dominál, a szegedit azonban a zsebmetszők uralták. Ugy látszik erre az alkalomra lerándultak Szegedre az összes budapesti „nehéz” emberek. Legalább az eredmény azt mutatja, amennyiben Klopfer Arthur budapesti lókereskedőtől ötezer koronát, Füredi János klárafalvi lakostól pedig 1200 koronát loptak el. Klopfer tolvaja azonban nem sokáig örvendhetett a zsákmánynak, mert hamarosan elcsípték Fehér Dezső vásári tolvaj személyében. Az ötezer koronát a feleségének adta át, akinél meg is találták a pénzt. A vasuti állomáson Borbély Istvánétól 51 koronát, Maja Mátyásnéétól pedig 230 koronát loptak el. A kirakodó vásáron Nyitrai Istvánétól két kendőt, Giljon Miklósnétól 4 pár cipőt esentek el a vásári tolvajok.

— **Balogh Károly Budapesten.** Balogh Károly pénzügyi tanácsos, a hatósági közéleti üzem vezetője Budapesten tartózkodik, ahol több Szegedet érdeklő közéleti ügyben a belügyminisztériumban interveniál. Balogh tanácsos a Szeged részére kiutalt havi lisztmennyiség hiánytalan kiutalására is intézkedést kér a minisztertől.

— **A somorjai mandátum.** Budapestről jelentik: a somorjai kerületben Sággy Gyula halálával megüresedett mandátum betöltésére hétfőn ejtették meg a választást. Hódy Gyulát választották meg képviselőnek Apponyi-párti programmal.

— **Az Ouhon választmányi gyűlése.** A Szegedi Tisztviselők Otthona választmánya vasárnap tartotta meg rendes havi gyűlését Hauser Rezső Sándor elnökletével. A gyűlés folyamán az elnök beszámolt azokról a lépésekről, melyeket az elnök határozata alapján az egyesület tagjainak anyagi érdekében tett. — Sajnálatos módon, hogy a tisztviselők részére illetékes helyen sem tüzelőanyagot, sem gabonát avagy lisztet nem tudot biztosítani. A rendelkezésre bocsátott kukormennyiséget a tisztviselők között kiosztotta. A cukorra befizetett összegből fennmaradt részt az érdekeltek október 15-ig bezárólag az egyesület helyiségében, este 6 és 7 óra között a háznagytól, illetve a leszámoló hivatalban átvehetik. Gondoskodott az egyesület arról, hogy tagjai részére a tüzelő-fának mérsékelt árban, ölenként nyolc koronáért való felvágatása biztosítottassék. Az érdeklődők naponként este 6 és 7 óra között nyerhetnek az egyesület helyiségében felvilágosítást. Az egyesület folyó ügyeiről Bartsch Sándor titkár számolt be, akinek je-